

Arrest

nr. 257 118 van 23 juni 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. VERJAUW
Anna Bijnsstraat 6
2600 BERCHEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Portugese nationaliteit te zijn, op 17 maart 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 maart 2021 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. VAN SANDE, die *loco* advocaat L. VERJAUW verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 31 oktober 2008 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving (E-kaart), die doorheen de jaren meermaals wordt verlengd.

1.2. Op 1 maart 2021 neemt de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Mijnheer
(...)”

Krachtens artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 18.03.2006 kwam uw moeder (D.S.C.S.M.J.(...), geboren te P. (...) (Mozambique) op (...)1977, van Portugese nationaliteit), in België aan. U bleef in Portugal bij uw vader (P.D.R.J.H. (...)).

Uw moeder diende op 22.05.2006 een "Aanvraag tot vestiging in de hoedanigheid van werknemer" (bijlage 19) in, zij werd diezelfde dag ingeschreven in het vreemdelingenregister. Op 22.06.2006 werd zij ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 04.02.2008 kwam u, met toestemming van uw vader, in België aan.

Op 15.05.2008 diende u te Antwerpen een "Aanvraag tot vestiging als zoon van D.S.C.S.M.J. (...)" (bijlage 19) in.

Op 13.03.2008 werd u ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 31.10.2008 werd u in het bezit gesteld van een E-kaart, meermaals verlengd.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 11.09.2018 (bij verstek) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden en tot een geldboete van 800 euro daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, namelijk een som van 90 euro ten nadele van school E. (...). Dit feit pleegde u tussen 19.07.2017 en 29.07.2017.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 25.10.2019 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 15 maanden met uitstel voor de periode van 5 jaar en tot een geldboete van 8.000 euro daar u zich schuldig had gemaakt aan het verkopen, te koop aanbieden, afleveren of leveren van middelen zonder vergunning, namelijk cannabis. Dit feit pleegde u tussen 04.10.2018 en 11.01.2019, meermaals op niet nader te bepalen data en laatst op 10.01.2019.

Op 25.11.2019 werd u onder u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

Op 22.01.2020 werd het aanhoudingsmandaat onder voorwaarden opgeheven.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 28.02.2020 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 20 maanden en tot een geldboete van 8.000 euro daar u zich schuldig had gemaakt aan het verkopen, te koop aanbieden, afleveren of leveren van middelen zonder vergunning, namelijk cannabis. Dit feit pleegde u tussen 01.10.2019 en 25.10.2019, meermaals op niet nader te bepalen data en laatst op 24.10.2019.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 05.05.2020 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 20 maanden en tot een geldboete van 8.000 euro daar u zich schuldig had gemaakt aan het verkopen, te koop aanbieden, afleveren of leveren van middelen zonder vergunning, namelijk cannabis. Dit feit pleegde u tussen 24.10.2019 en 25.11.2019, meermaals op niet nader te bepalen data.

Op 26.06.2020 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen naar uit hoofde van uw veroordelingen d.d. 11.09.2018, 25.10.2019, 28.02.2020 en 05.05.2020.

Ondanks uw jonge leeftijd werd u op een periode van amper 2 jaar niet minder dan 4 keer strafrechtelijk veroordeeld, 1 maal voor diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en 3 maal voor inbreuken op de drugswetgeving. U bevindt zich als 25-jarige reeds in de strafcategorie van plus 5 jaar tot 7 jaar.

Op 29.07.2017 stelde de conciërge van hogeschool E. (...) te Antwerpen vast dat er in de school was ingebroken, waarbij kasten en lades werden doorzocht en een onbekende hoeveelheid geld, dat in diverse enveloppes in de coördinatieruimte werd bewaard, was ontvreemd. Er was geen braakschade vast te stellen. U verklaarde dat u zich toegang verschafte tot de school via een raam op de eerste

verdieping dat openstond. Deze feiten zijn bijzonder ernstig en werden slechts gepleegd met het oog op snel winstbejag. U hield geen rekening met andermans eigendomsrechten. U werd op 11.09.2018 voor deze feiten veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden.

Gedurende een periode van ongeveer 3,5 maanden, tussen 04.10.2018 en 11.01.2019, maakte u zich schuldig aan de handel in cannabis. Naar aanleiding van een diefstal met geweld d.d. 06.10.2018, waarvan u het slachtoffer was, werd er cannabis teruggevonden. Op 09.11.2018 werd er in uw wagen cannabis, 320 euro en een precisieweegschaal teruggevonden. Bij de daaropvolgende huiszoeking diezelfde dag werd er geld en verpakkingsmateriaal gevonden en in uw GSM bleken druggerelateerde berichten te staan. Na uw voorleiding voor de feiten op 09.11.2018 werd u in vrijheid gesteld. Amper twee maanden later werd u echter opnieuw betrapt in het bezit van verdovende middelen. Uit de ter terechtzitting neergelegde stukken bleek dat u 4 negatieve urinetesten aflegde en dat u een opleiding voor muziek volgde. Gelet op deze elementen en om u een kans te geven u te herpakken, veroordeelde de rechtbank u op 25.10.2019 tot een gevangenisstraf en geldboete met uitstel. Om het ontradend karakter te optimaliseren werd het uitstel voor wat betreft de gevangenisstraf van 15 maanden gekoppeld aan de maximaal voorziene uitsteltermijn van 5 jaar.

De datum van uw tweede veroordeling, namelijk 25.10.2019, werd er in het kader van een lopend onderzoek nog een huiszoeking gedaan. Bij deze huiszoeking werd 91,65 gram cannabis in gripzakjes gevonden, alsook een bedrag van 1.195 euro in coupures van voornamelijk 10 euro en 20 euro. In de uitgelezen GSM stonden druggerelateerde berichten. U stelde af en toe te verkopen aan vrienden om uw eigen gebruik te bekostigen. Gezien uw hardleersheid werd u op 28.02.2020 dan ook voor de derde keer veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 maanden.

U bleef volharden in uw criminele activiteiten. Op 05.05.2020 werd u voor de vierde keer veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 maanden uit hoofde van het verkopen, te koop aanbieden, afleveren of leveren van cannabis. Bij een huiszoeking op 24.11.2019 bleek er in het plafond voor de toegangsdeur van uw appartement een verbergplaats te zijn waar een precisieweegschaal en verschillende kleinere verpakkingen cannabis (totaal ongeveer 40 gram) werden aangetroffen. Tevens werden er onder meer 650 euro cash, een gripzak met restanten cannabis, een notitieboekje met klantenlijst (namen en gsm-nummers), diverse telefoonkaarten en drie gsm's (Samsung, Nokia en Alcatel) aangetroffen. U verklaarde dat u geen drugs meer had verkocht sinds u de laatste keer gepakt werd; dat u voordien zelf gebruiker was en weed verkocht aan vrienden. U stelde uw mededaders niet te kennen en 1 van uw mededaders was een buurjongen met wie u ruzie had. Tijdens de huiszoeking werden in de keuken ook lepels met restanten van cocaïne aangetroffen. Deze waren volgens u van uw nonkel F. (...) die verslaafd was en bij u thuis drugs had gebruikt. Bij de uitlezing van uw GSM bleek dat deze gebruikt werd in het kader van drughandel en dat er druggerelateerde berichten van na de huiszoeking op 24.10.2019 werden terug gevonden zodat kon worden besloten dat u gewoon uw criminele activiteiten had verder gezet. Tevens werden er door u foto's gemaakt van cannabistoppen en brokken van wit poeder. Deze foto's werden tussen 11.11.2019 en 15.11.2019 naar contactpersonen verstuurd. Er was ook een foto van een blender, politieel gekend voor het vermalen van drugs, geplaatst op een specifiek tafellaken. Eén van de foto's kon worden gelokaliseerd te Antwerpen, (...), waar uw tante (mededader) woonachtig was. Zij was gehuwd met één van de mededaders (uw nonkel). Uw tante stond in voor uw vervoer om u toe te laten leveringen te doen. In haar woning werd de cannabis vermalen. Uit retroactief telefonieonderzoek bleek dat in de periode van 26.10.2019 tot 03.11.2019 in totaal 10.861 contacten werden geregistreerd, zijnde 339 communicaties per dag. Uit het strafdossier bleek dat u en uw mededaders deel uitmaakten van een vereniging. Er was sprake van een georganiseerd samenwerkingsverband waarbij er een taakverdeling tussen de leden bestond waardoor jullie onmiskenbaar op elk ogenblik in de mogelijkheid waren jullie ongeoorloofde bedrijvigheid uit te voeren. Concreet bleek dat er grote hoeveelheden cannabis werden verhandeld en dat bepaalde leden daarnaast ook cocaïne en heroïne aanboden. De vereniging zorgde voor een constante bevoorrading van haar klantenbestand en verstuurde regelmatig promoberichten met foto's van het koopwaar.

Het lijkt geen twijfel dat drugs in het algemeen een ernstige bedreiging vormen voor de volksgezondheid en de veiligheid binnen de samenleving. De handel in verdovende middelen brengt de gezondheid en de levenskwaliteit van gebruikers ernstig in gevaar. Bovendien doet de aanwezigheid van drugs in de samenleving afbreuk aan de openbare rust en veiligheid doordat een deel van de druggebruikers misdrijven pleegt om het eigen gebruik te financieren of onder invloed van drugs strafbare feiten pleegt. Het is duidelijk dat het financiële voordeel het leidmotief was van uw wederrechtelijk handelen en dat u zich niet bekommerde over de nefaste gevolgen van drugs op de gezondheid van de afnemers, zowel op fysiek als psychische vlak. De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds

herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia L. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk).

De door u gepleegde feiten zijn ernstig en zorgen voor maatschappelijke overlast. U handelde vanuit louter snel geldgewin, zonder u te bekommeren om de schadelijke gevolgen daarvan voor de individuele gebruiker en voor de maatschappij in zijn geheel.

Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De vaststelling dat u reeds meermaals voor gelijkaardige feiten veroordeeld werd, wijst er voorts op dat u geen lessen trok uit eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. De maatschappij dient beschermd te worden tegen de verspreiding van illegale drugs en tegen diegenen die verantwoordelijk zijn voor de verspreiding ervan. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Uw uitstaande geldboetes, in totaal 24.800 euro kan ook een bijkomende motivatie zijn voor een terugkeer naar het drugsmilieu. Overwegende het bijzonder winstgevende en georganiseerde karakter van de drugshandel, bestaat er een reëel en actueel risico voor de openbare orde. De maatschappij dient beschermd te worden tegen de verspreiding van illegale drugs en tegen diegenen die verantwoordelijk zijn voor de verspreiding ervan. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

Op 12.01.2021 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Op 12.01.2021 werd de vragenlijst hoorrecht ingevuld. U verklaarde dat uw taal Portugees is; dat u Engels, Frans en Nederlands kan lezen en schrijven; dat u Spaans kan spreken; dat u sinds uw 11de in België bent; dat u in het bezit bent van een E-kaart die op de griffie ligt en van een vervallen Portugese identiteitskaart die thuis ligt; dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was op (...) te 2600 Berchem en dat u alleen woont; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in België; dat u familie heeft die in België verblijven, namelijk uw moeder (E-kaart), uw zus A. (...) (half Belgisch), uw overleden stiefvader L.G. (...) (Belg), uw oma R.D.S.R. (...), uw tante D.S.S. (...) (samen met K.B. (...), Belg), uw oom D.S.F. (...) en zijn twee kinderen Y. (...) en J. (...); dat u geen minderjarig kinderen in België heeft; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat uw leven alleen in België is; dat uw vader P.D.R.J.H. (...) in Londen verblijft; dat uw oma in Portugal (getto) verblijft maar dat zij niet voor u kan zorgen; dat uw ooms in Portugal verblijven maar u met hen geen contact heeft; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u Nederlandse les volgde (Caleistraat); Zeepreventorium, De Haan; Koninklijk Lyceum, Antwerpen; Pius X, Hoboken en dat u kantoor en tekenen volgde op De Meir, Antwerpen maar geen diploma heeft; dat u heel veel jobs had: Katoennatie; supermarkten Carrefour, Albert Heijn, Aveve; orderpikker bij verschillende bedrijven (Federal Mohul); dat u overal wat werkte maar geen carrière heeft omdat u professioneel muzikant wil worden; dat u er een waardevol plan voor had/hebt; dat u daar naar streeft maar onderweg zal blijven werken; dat u nog niet heeft gewerkt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u niet opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u een korte tijd in een instelling bent geweest; dat u niet naar uw land kan terugkeren omdat u langer in België woont dan ooit in Portugal; dat uw ganse familie hier woont; dat uw oma in de getto woont en als u naar daar moet uw toekomst er slecht uitziet; dat u plannen maakt voor België maar niet voor Portugal; dat u niet weet wat er te doen; dat uw stiefvader juist overleden is en dat uw moeder en uw zus u nodig hebben; dat uw moeder op u wacht; dat u geen extra straf meer hoeft; dat u weet hoe u zich moet gedragen en wat er van u verwacht wordt.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

U gaf aan geen duurzame relatie te hebben op het grondgebied, evenmin zou u (minderjarige) kinderen hebben.

Uw moeder (D.S.C.S.M.J. (...), geboren te P. (...) op (...)1977, van Portugese nationaliteit, E+ kaart geldig tot 14.07.2025) en uw (half)zus (L.A.D.S. (...), geboren te Antwerpen op (...)2009, van Belgische nationaliteit, dochter van L.G. (...), geboren te Herentals op 20.03.1975, van Belgische nationaliteit, overleden op 19.12.2020), verblijven in België.

De relatie tussen moeder en meerderjarige kinderen en tussen (half)zus en (half)broer valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u en uw moeder of tussen u en uw (half)zus. Uw leeftijd, met name 25 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Sinds 18.09.2019, een negental maanden voor u in de gevangenis terechtkwam, staat u niet meer ingeschreven op hetzelfde anders als uw moeder en uw (half)zus. Uw moeder en uw (half)zus komen niet op bezoek in de gevangenis (zie bezoekerslijst tot 16.02.2021). U verklaarde in uw hoorrecht dat uw stiefvader juist overleden is, dat uw moeder en uw zus u nodig hebben en dat uw moeder op u wacht. Uw stiefvader is op 19.12.2020 overleden. U zit sinds 26.06.2020 in detentie en bereikt pas strafeinde op 29.10.2025, dus uw moeder en uw (half)zus zullen -indien ze daadwerkelijk hulp nodig zou hebben- sowieso gedurende een aantal jaar een beroep moeten doen op iemand anders dan u.

Verder verwees u naar meerdere van uw familieleden die woonachtig zijn in België: uw oma langs moeders zijde R.D.S.R. (...) (geboren te P. (...) op (...)1954, van Portugese nationaliteit, E-kaart geldig tot 26.01.2024), uw oom H.D.S.C.S.F.J. (...) (geboren te P. (...) op (...) 1978, van Portugese nationaliteit, E+ kaart geldig tot 14.02.2025), uw tantes: D.P.H.S.S.C. (...) (geboren te L. (...) op (...)1970, van Portugese nationaliteit, E kaart geldig tot 26.01.2024) en D.S.C.S.E.M. (...) (geboren te P. (...) op (...)1981, van Portugese nationaliteit, E+ kaart geldig tot 28.12.2024), uw neef D.S.C.S.J.H. (...) (geboren te Antwerpen op (...)2010, van Portugese nationaliteit, identiteitskaart voor kind geldig tot 15.08.2018) en uw nicht D.S.C.S.Y.H. (...) (geboren te Antwerpen op (...)2007, van Portugese nationaliteit, E+ kaart geldig tot 07.09.2024). De bescherming die artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Er wordt op geen enkele manier aangetoond dat de relatie die u met uw grootmoeder, uw oom, uw tantes, uw neef en uw nicht zou hebben, van dien aard is dat zij zou vallen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM. Uit het loutere gegeven dat u van 14.05.2013 tot 28.12.2014 ingeschreven stond op hetzelfde adres als uw oom H.D.S.C.S.F.J. (...) en uw tante D.P.H.S.S.C. (...) kan niet afgeleid worden dat jullie relatie van dien aard is dat zij zou vallen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM. Zij waren trouwens medebeklaagde bij uw veroordeling d.d. 05.05.2020.

Uw familieleden in België kunnen contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en gezinsbelangen die u eventueel zou kunnen doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf met het oog op een latere verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 04.02.2008, op 12-jarige leeftijd, in België bent aangekomen. Inmiddels bent u 25 jaar oud. Het is inherent aan een verblijf dat een aanvang kent tijdens de minderjarigheid dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Uit niks blijkt echter dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Ondanks uw jonge leeftijd werd u op een periode van amper 2 jaar niet minder dan 4 keer strafrechtelijk veroordeeld, 1 maal voor diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en 3 maal voor inbreuken op de drugswetgeving. U bevindt zich als 25-jarige reeds in de strafcategorie van plus 5 jaar tot 7 jaar.

Aangezien u op jonge leeftijd in België aankwam, zal het terugkeren naar Portugal of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld aanpassing van u vergen. Er werden geen elementen voorgelegd waaruit blijkt dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Portugal of in een derde land te vestigen. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U hebt er een groot deel van uw leven verbleven en u spreekt de taal. U verklaarde in het formulier hoorrecht dat uw oma en uw ooms in Portugal verblijven. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat op deze familieleden een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen ook al verklaarde u dat uw oma niet voor u kan zorgen en dat u met uw ooms geen contact heeft.

U hoeft niet noodzakelijkerwijze naar Portugal terug te keren indien u elders een recht op verblijf heeft dan wel kan bekomen. U verklaarde in uw hoorrecht dat uw vader in Londen verblijft. Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat u reeds een poging ondernam recht op verblijf in het Verenigd Koninkrijk te bekomen en dat u dit geweigerd werd. Uw vader kan u (al dan niet van op afstand) ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven daar waar u zich zou vestigen.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Portugal dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Portugal dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u in het verleden in België gewerkt heeft, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De werkervaring die u in België opgedaan heeft, kan alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job in Portugal of elders. U wil professioneel muzikant worden wat in Portugal of elders best mogelijk is. Er liggen geen stukken voor dat u in Portugal, dan wel elders, geen job zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien en om uw muzikale carrière verder uit te werken. Verder tonen uw veroordelingen een hunker naar snel

winstbejag aan. Gelet op de gepleegde feiten blijkt het niet uw intentie om (enkel) een eerlijke en stabiele job uit te oefenen met respect voor de regels van het gastland, u bleek immers niet tevreden met wat u op legale wijze verdiende en vulde dit aan met de opbrengsten uit de drugshandel. Het risico dat u opnieuw contact opneemt met uw contacten in het drugsmilieu blijft reëel aangezien drugstrafiek nu eenmaal veel lucratiever is dan regulier werk en het feit dat u geldboetes, in totaal 24.800 euro, dient te betalen.

Hoe dan ook, zoals reeds vermeld rechtvaardigen de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving."

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

"Conform artikel 8 van het EHRM heeft eenieder recht op respect voor zijn privéleven en zijn familie- en gezinsleven.

Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Vooreerst kan opgemerkt worden dat verzoeker enkel belangrijke familieleden heeft in België en hij compleet vervreemd is van zijn grootmoeder die in een getto-wijk in Portugal woont en zijn ooms.

In de bestreden beslissing wordt aangevoerd dat de relatie tussen moeder en meerderjarige kinderen en tussen (half)zus en (half)broer enkel valt onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijk affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond.

In de bestreden beslissing wordt verder gemotiveerd dat er in het geval van verzoeker geen sprake is van bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen hemzelf en zijn moeder of zijn (half)zus.

Verwezen wordt naar het feit dat verzoeker 25 jaar oud is, en in beginsel verondersteld kan worden dat hij in staat geacht kan worden om op zelfstandige basis een leven te leiden en in zijn levensonderhoud te voorzien.

Verder wordt aangevoerd dat verzoeker sinds 18/09/2019, een negental maanden voor zijn verblijf in de gevangenis, niet meer stond ingeschreven op hetzelfde adres als zijn moeder en zijn (half)zus en dat zijn moeder en (half)zus niet op bezoek komen in de gevangenis.

Tot slot wordt aangevoerd dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren.

Het gevaar dat verzoeker zou vormen voor de openbare orde, aldus de bestreden beslissing, is superieur aan de familiale- en gezinsbelangen die verzoeker eventueel zou kunnen doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

Wat betreft het privéleven van verzoeker, stelt de bestreden beslissing dat het niet betwist wordt dat de beëindiging van het verblijf met het oog op een latere verwijdering een inmening vormt op het privéleven van verzoeker gezien de duur van zijn verblijf in België.

Echter wordt gesteld in de bestreden beslissing dat de inmenging noodzakelijk wordt beschouwd voor de bescherming van de orde ten ter voorkoming van strafbare feiten.

Verzoeker meent dat de bestreden beslissing niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 8 EVRM om met de beslissing tot beëindiging van het verblijf en de inherente terugwijzing naar het land van oorsprong, een legitiem doel na te streven, noodzakelijk in een democratische samenleving en dat deze maatregel absoluut noodzakelijk is.

Verzoeker wijst erop dat hij, gelet op zijn situatie van detentie, eens te meer afhankelijk is van zijn familie.

Zoals algemeen geweten kan verzoeker, wanneer hij in de tijdsvoorwaarden verkeert, een aanvraag doen voor bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten.

Wanneer hij geen verblijf heeft, komt hij voor aantal zaken niet meer in aanmerking.

Het spreekt voor zich dat verzoeker, gelet op zijn detentie en gebrek aan voldoende inkomsten, financieel afhankelijk is van zijn familie, tot hij, na detentie, een tewerkstelling gevonden heeft.

Gelet op de boetes die openstaan, zal verzoeker aangewezen zijn op steun van zijn familie zodat hij én een menswaardig leven kan lijden én zijn boetes kan afbetalen.

Verzoeker weet dat hij fouten heeft begaan, maar wenst zijn fouten ook recht te zetten en zijn verantwoordelijkheid te nemen.

Zonder de feiten te minimaliseren, wenst verzoeker toch ook op te merken dat de gepleegde feiten niet de zwaarste zijn.

Indien het verblijf van verzoeker zou beëindigd worden en hij teruggestuurd wordt naar Portugal, is er geen enkel familiaal of sociaal opvangnet.

Dit heeft hij in België wel.

Verzoeker zijn verblijf beëindigen en terugsturen naar zijn thuisland, maakt dat verzoeker pas enig modaliteit kan genieten, zodra hij in tijdsvoorwaarden verkeert voor een vervroegde invrijheidstelling met oog op uitwijzing naar land van herkomst.

Verzoeker zal wellicht geen uitgangen kunnen genieten, geen elektronisch toezicht kunnen aanvragen in afwachting van een invrijheidstelling.

Tevens zal verzoeker vanuit de gevangenis niet kunnen werken aan een tewerkstelling.

Hij zal terug naar Portugal gestuurd worden zonder enig toekomstperspectief en zonder enig familiaal, sociaal en financieel opvangnet.

Zomaar aannemen dat verzoeker terecht kan bij zijn oma, die in de getto woont, en zijn ooms, dewelke hij in jaren niet meer gezien of gesproken heeft, is geen waarborg dat verzoeker, eens in Portugal, op zijn poten terecht zal komen.

Verzoeker zal vanaf 0 moeten beginnen, zonder huisvesting, zonder tewerkstelling, zonder financiën.

Verzoeker meent dan ook dat huidige beslissing niet voldoet aan de voorwaarden gesteld in art. 8 EVRM en meent dan ook dat de bestreden beslissing een flagrante inbreuk uitmaakt van art. 8 EVRM en dan ook vernietigt dient te worden."

3.2. Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met de loutere goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat de Raad na of de verwerende partij alle relevante feiten en omstandigheden in haar belangenafweging heeft betrokken.

Deze maatstaf impliceert dat de Raad niet de bevoegdheid bezit om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Bijgevolg kan de Raad niet zelf de belangenafweging doorvoeren maar gaat hij na of het bestuur niet op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de voorhanden zijnde feitelijke gegevens van de zaak tot de bestreden beslissing is gekomen (RvS 26 januari 2016, nr. 233.637; RvS 26 juni 2014, nr. 227.900).

3.3. Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven, dat beschermingswaardig is onder artikel 8 van het EVRM. Dit privé- en/of familie- en gezinsleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing.

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde nauwe persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 93). Het begrip 'privéleven' wordt evenmin gedefinieerd in artikel 8 van het EVRM. Het EHRM benadrukt dat het begrip 'privéleven' een ruime term is en dat het mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, § 29; EHRM 27 augustus 2015, Parrillo/Italië (GK), § 153). De beoordeling of er sprake kan zijn van een privéleven is ook een feitenkwestie.

De Raad kijkt in eerste instantie na of de verzoekende partij een beschermingswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing.

3.4. De verzoekende partij stelt dat zij enkel belangrijke familieleden in België heeft, dat zij van haar familie afhankelijk is en lijkt aldus te wijzen op het bestaan van een familie- en gezinsleven.

De Raad wijst erop dat artikel 8 van het EVRM enkel effectief beleefde nauwe persoonlijke banden beoogt. De bescherming die deze bepaling biedt heeft hoofdzakelijk betrekking op het kerngezin (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 94). Dit gezin is beperkt tot de ouders en de kinderen, en kan slechts zeer uitzonderlijk worden uitgebreid naar andere naaste familieleden die een belangrijke rol kunnen spelen binnen het gezin. Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, het anders ligt in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen, tussen broers en zussen en tussen andere verwanten. Opdat in het bijzonder een relatie tussen broers en zussen, tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen andere verwanten, onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, zijn er bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33) (EHRM 13 februari 2001, nr. 47160/99, Ezzouhdi v. Frankrijk, par. 34).

De verzoekende partij voert aan dat zij gelet op haar detentie eens te meer afhankelijk is van haar familie, dat zij, wanneer zij in de tijdsvoorwaarden verkeert, een aanvraag kan doen voor bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten, dat wanneer zij geen verblijf heeft, zij voor een aantal zaken niet meer in aanmerking komt, dat zij, gelet op haar detentie en gebrek aan voldoende inkomsten, financieel afhankelijk is van haar familie, tot zij, na detentie, een tewerkstelling heeft gevonden, dat zij, gelet op de boetes die openstaan, aangewezen zal zijn op steun van haar familie zodat zij een menswaardig leven kan leiden en haar boetes kan afbetalen.

Betreffende het al dan niet bestaan van een beschermingswaardig familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd als volgt:

“Op 12.01.2021 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Op 12.01.2021 werd de vragenlijst hoorrecht ingevuld. U verklaarde (...) dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was op (...) te 2600 Berchem en dat u alleen woont; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in België; dat u familie heeft die in België verblijven, namelijk uw moeder (E-kaart), uw zus A. (...) (half Belgisch), uw overleden stiefvader L.G. (...) (Belg), uw oma R.D.S.R. (...), uw tante D.S.S. (...) (samen met K.B. (...), Belg), uw oom D.S.F. (...) en zijn twee kinderen Y. (...) en J. (...); dat u geen minderjarig kinderen in België heeft; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat uw leven alleen in België is; dat uw vader P.D.R.J.H. (...) in Londen verblijft; dat uw oma in Portugal (getto) verblijft maar dat zij niet voor u kan zorgen; dat uw ooms in Portugal verblijven maar u met hen geen contact heeft; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; (...); dat uw ganse familie hier woont; dat uw oma in de getto woont en als u naar daar moet uw toekomst er slecht uitziet; (...); dat uw stiefvader juist overleden is en dat uw moeder en uw zus u nodig hebben; dat uw moeder op u wacht; (...)

U gaf aan geen duurzame relatie te hebben op het grondgebied, evenmin zou u (minderjarige) kinderen hebben.

Uw moeder (D.S.C.S.M.J. (...), geboren te P. (...) op (...)1977, van Portugese nationaliteit, E+ kaart geldig tot 14.07.2025) en uw (half)zus (L.A.D.S. (...), geboren te Antwerpen op (...)2009, van Belgische nationaliteit, dochter van L.G. (...), geboren te Herentals op 20.03.1975, van Belgische nationaliteit, overleden op 19.12.2020), verblijven in België.

De relatie tussen moeder en meerderjarige kinderen en tussen (half)zus en (half)broer valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens:

EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u en uw moeder of tussen u en uw (half)zus. Uw leeftijd, met name 25 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Sinds 18.09.2019, een negental maanden voor u in de gevangenis terecht kwam, staat u niet meer ingeschreven op hetzelfde anders als uw moeder en uw (half)zus. Uw moeder en uw (half)zus komen niet op bezoek in de gevangenis (zie bezoekerslijst tot 16.02.2021). U verklaarde in uw hoorrecht dat uw stiefvader juist overleden is, dat uw moeder en uw zus u nodig hebben en dat uw moeder op u wacht. Uw stiefvader is op 19.12.2020 overleden. U zit sinds 26.06.2020 in detentie en bereikt pas strafeinde op 29.10.2025, dus uw moeder en uw (half)zus zullen -indien ze daadwerkelijk hulp nodig zou hebben- sowieso gedurende een aantal jaar een beroep moeten doen op iemand anders dan u.

Verder verwees u naar meerdere van uw familieleden die woonachtig zijn in België: uw oma langs moeders zijde R.D.S.R. (...) (geboren te P. (...) op (...)1954, van Portugese nationaliteit, E-kaart geldig tot 26.01.2024), uw oom H.D.S.C.S.F.J. (...) (geboren te P. (...) op (...) 1978, van Portugese nationaliteit, E+ kaart geldig tot 14.02.2025), uw tantes: D.P.H.S.S.C. (...) (geboren te L. (...) op (...)1970, van Portugese nationaliteit, E kaart geldig tot 26.01.2024) en D.S.C.S.E.M. (...) (geboren te P. (...) op (...)1981, van Portugese nationaliteit, E+ kaart geldig tot 28.12.2024), uw neef D.S.C.S.J.H. (...) (geboren te Antwerpen op (...)2010, van Portugese nationaliteit, identiteitskaart voor kind geldig tot 15.08.2018) en uw nicht D.S.C.S.Y.H. (...) (geboren te Antwerpen op (...)2007, van Portugese nationaliteit, E+ kaart geldig tot 07.09.2024). De bescherming die artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Britannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Er wordt op geen enkele manier aangetoond dat de relatie die u met uw grootmoeder, uw oom, uw tantes, uw neef en uw nicht zou hebben, van dien aard is dat zij zou vallen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM. Uit het loutere gegeven dat u van 14.05.2013 tot 28.12.2014 ingeschreven stond op hetzelfde adres als uw oom H.D.S.C.S.F.J. (...) en uw tante D.P.H.S.S.C. (...) kan niet afgeleid worden dat jullie relatie van dien aard is dat zij zou vallen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM. Zij waren trouwens medebeklaagde bij uw veroordeling d.d. 05.05.2020."

Door te stellen dat zij enkel belangrijke familieleden in België heeft, toont de verzoekende partij geenszins aan dat voormelde motieven foutief of kennelijk onredelijk zijn. Uit voormelde motieven blijkt dat de voorgehouden gezinsrelatie tussen de verzoekende partij en haar moeder, zus en andere familieleden in België niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt omwille van het ontbreken van bijkomende elementen van afhankelijkheid. De verzoekende partij beperkt haar betoog verder tot de beweringen dat zij gelet op haar detentie eens te meer afhankelijk is van haar familie, dat zij, gelet op haar detentie en gebrek aan voldoende inkomsten, financieel afhankelijk is van haar familie, tot zij, na detentie, een tewerkstelling heeft gevonden, dat zij, gelet op de boetes die openstaan, aangewezen zal zijn op steun van haar familie zodat zij een menswaardig leven kan lijden en haar boetes kan afbetalen. Zij legt geen stavingstukken voor noch blijken dergelijke stukken zich in het administratief dossier te bevinden. Evenmin licht zij toe van welk familielid of welke familieleden zij concreet afhankelijk is. Aldus weerlegt noch ontkracht de verzoekende partij met haar betoog de motieven van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat uit het administratief dossier niet blijkt dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen de verzoekende partij en haar moeder of tussen haar en haar (half)zus, dat er op geen enkele manier wordt aangetoond dat de relatie die de verzoekende partij met haar grootmoeder, haar oom, haar tantes, haar neef en haar nicht zou hebben van die aard is dat zij zou vallen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM. Het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid ten aanzien van haar moeder, zus of de andere familieleden die zich in België bevinden wordt immers niet aangetoond.

Het algemeen betoog van de verzoekende partij dat zij, wanneer zij in de tijdsvoorwaarden verkeert, een aanvraag kan doen voor bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten, dat wanneer zij geen verblijf heeft, zij voor een aantal zaken niet meer in aanmerking komt, toont evenmin aan dat er op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing sprake was van bijkomende elementen van afhankelijkheid in relatie tot haar moeder, zus of andere familieleden die zich in België bevinden.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat een beschermingswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM tussen de verzoekende partij en haar moeder, zus en andere familieleden in België niet wordt aangetoond. De verzoekende partij weerlegt deze motieven niet en toont ook ter gelegenheid van haar verzoekschrift niet aan dat er wel degelijk sprake zou zijn van een beschermingswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Gelet op het niet voorhanden zijn van een beschermingswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM met voormelde personen, minstens toont de verzoekende partij het bestaan hiervan niet aan, diende en dient niet te worden overgegaan tot een belangenafweging in het kader van artikel 8 van het EVRM.

Daargelaten voormelde vaststellingen blijkt uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij ook uitgegaan is van de mogelijkheid van een beschermingswaardig gezinsleven en nagegaan is of een inmenging in dit gezinsleven in het licht van artikel 8 van het EVRM gerechtvaardigd is. De Raad verwijst naar wat hieromtrent wordt uiteengezet in punt 3.8.

3.5. De verzoekende partij wijst verder op haar privéleven in België.

3.6. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij het bestaan van een beschermingswaardig privéleven *in casu* niet betwist. Het gegeven dat de verwerende partij in de bestreden beslissing toepassing maakt van artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet wijst erop dat zij zich ten eerste bewust is van het feit dat de verzoekende partij een duurzaam verblijf in België had. Eveneens wordt uitdrukkelijk gemotiveerd dat de beëindiging van het verblijf met het oog op een latere verwijdering een inmenging vormt op haar privéleven, gezien de duur van haar verblijf, dat het inherent is aan een verblijf dat een aanvang kent tijdens de minderjarigheid dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn.

3.7. Het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven is niet absoluut. Het EHRM heeft er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27). Op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, hebben de verdragsstaten de taak om de openbare orde te waarborgen en om hierbij de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van verblijf, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen.

Binnen de grenzen gesteld door artikel 8, tweede lid van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door één of meerdere in de deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit).

Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een "*fair balance*" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie, enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde, anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76).

In deze belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, *quod in casu*, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden in het maken van een billijke belangenafweging moeten leiden, namelijk de zogenaamde Boultif/Üner criteria (EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 51).

Het betreft hier:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;

- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene, zoals duur van het huwelijk alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband (bv. toen hij/zij met de vreemdeling in het huwelijk trad of een relatie aanging);
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de huwelijks(partner) zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarheen zij worden uitgewezen; met name zijn er belemmeringen die terugkeer naar het land van herkomst bemoeilijken.

Uit de uitspraak van het EHRM inzake Üner (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), §§ 55, 57 en 58) volgt dat naast de voormelde Boultif-criteria desgevallend ook in de belangenafweging moeten worden betrokken:

- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;
- (10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Het gewicht dat aan elk van de respectievelijke criteria moet gehecht worden, varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 70).

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83) en anderzijds, dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben.

Staten beschikken over een zekere beoordelingsmarge in hun beoordeling of een inmenging in het privé- en gezinsleven noodzakelijk en proportioneel is (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76). Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven (EHRM 19 februari 1998, Dalia/Frankrijk, § 52; EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 april 2015, Sarközi en Mahran/Oostenrijk, § 62). Staten gaan hun beoordelingsmarge te buiten en schenden artikel 8 van het EVRM wanneer zij falen een zorgvuldige en redelijke belangenafweging te maken (EHRM 28 juni 2011, Nuñez/Noorwegen, § 84; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 62).

3.8. In de bestreden beslissing wordt betreffende de inmenging in het gezins- en privéleven gemotiveerd wat volgt:

“Uw familieleden in België kunnen contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen.

Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het familie- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, te verzekeren. Het gevaar dat u vormt voor de openbare orde, is superieur aan de familiale- en gezinsbelangen die u eventueel zou kunnen doen gelden, er zijn ernstige redenen van openbare orde waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf met het oog op een latere verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het

EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 04.02.2008, op 12-jarige leeftijd, in België bent aangekomen. Inmiddels bent u 25 jaar oud. Het is inherent aan een verblijf dat een aanvang kent tijdens de minderjarigheid dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Uit niks blijkt echter dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Ondanks uw jonge leeftijd werd u op een periode van amper 2 jaar niet minder dan 4 keer strafrechtelijk veroordeeld, 1 maal voor diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en 3 maal voor inbreuken op de drugswetgeving. U bevindt zich als 25-jarige reeds in de strafcategorie van plus 5 jaar tot 7 jaar.

Aangezien u op jonge leeftijd in België aankwam, zal het terugkeren naar Portugal of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld aanpassing van u vergen. Er werden geen elementen voorgelegd waaruit blijkt dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Portugal of in een derde land te vestigen. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U hebt er een groot deel van uw leven verbleven en u spreekt de taal. U verklaarde in het formulier hoorrecht dat uw oma en uw ooms in Portugal verblijven. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat op deze familieleden een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen ook al verklaarde u dat uw oma niet voor u kan zorgen en dat u met uw ooms geen contact heeft.

U hoeft niet noodzakelijkerwijze naar Portugal terug te keren indien u elders een recht op verblijf heeft dan wel kan bekomen. U verklaarde in uw hoorrecht dat uw vader in Londen verblijft. Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat u reeds een poging ondernam recht op verblijf in het Verenigd Koninkrijk te bekomen en dat u dit geweigerd werd. Uw vader kan u (al dan niet van op afstand) ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven daar waar u zich zou vestigen.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Portugal dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Portugal dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u in het verleden in België gewerkt heeft, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De werkervaring die u in België opgedaan heeft, kan alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van een job in Portugal of elders. U wil professioneel muzikant worden wat in Portugal of elders best mogelijk is. Er liggen geen stukken voor dat u in Portugal, dan wel elders, geen job zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien en om uw muzikale carrière verder uit te werken. Verder tonen uw veroordelingen een hunker naar snel winstbejag aan. Gelet op de gepleegde feiten blijkt het niet uw intentie om (enkel) een eerlijke en stabiele job uit te oefenen met respect voor de regels van het gastland, u bleek immers niet tevreden met wat u op legale wijze verdiende en vulde dit aan met de opbrengsten uit de drugshandel. Het risico dat u opnieuw contact opneemt met uw contacten in het drugsmilieu blijft reëel aangezien drugstrafiek nu eenmaal veel lucratiever is dan regulier werk en het feit dat u geldboetes, in totaal 24.800 euro, dient te betalen.

Hoe dan ook, zoals reeds vermeld rechtvaardigen de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden."

3.9. Uit de bestreden beslissing volgt dat het verblijf van de verzoekende partij wordt beëindigd op grond van artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing heeft aldus een wettelijke basis, wat niet ter discussie staat. Het is verder niet betwistbaar en niet betwist dat de bestreden

beslissing een legitiem doel nastreeft, met name de bescherming van de openbare orde en de voorkoming van strafbare feiten. De inmenging in het gezins- en privéleven van de verzoekende partij voldoet bijgevolg aan de formele voorwaarden bepaald in voornoemd artikel 8, tweede lid van het EVRM.

Vervolgens moet worden onderzocht of de inmenging noodzakelijk is, met name of de inmenging gerechtvaardigd wordt door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, §§ 51 en 53). Zoals hierboven uiteengezet vereist dit dat de staatssecretaris een zorgvuldige en redelijke afweging moet maken tussen het belang van de verzoekende partij en haar familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde anderzijds.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij, zoals blijkt uit de motieven weergegeven onder punt 3.8., overgaat tot zulke belangenafweging. In de bestreden beslissing wordt niet ontkend, minstens wordt de hypothese onderzocht, dat de bestreden beslissing een inmenging vormt in het gezins- en privéleven van de verzoekende partij. De verwerende partij oordeelt dat het gevaar dat de verzoekende partij vormt voor de openbare orde superieur is aan de familiale en gezinsbelangen die zij eventueel zou kunnen doen gelden, dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van haar verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt, dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit haar gedrag voortvloeit zodanig is dat haar persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde, dat de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten de inmenging rechtvaardigen in het uitoefenen van haar recht op eerbieding van haar privéleven, dat de bescherming van de openbare orde zwaarder weegt dan de privébelangen die zij kan doen gelden.

3.10. Waar de verzoekende partij betoogt dat indien haar verblijf zou beëindigd worden en zij teruggestuurd wordt naar Portugal er geen enkel familiaal of sociaal opvangnet is, dat zij naar Portugal zal worden teruggestuurd zonder enig toekomstperspectief en zonder enig familiaal, sociaal en financieel opvangnet, dat zij vanaf nul zal moeten beginnen, zonder huisvesting, zonder tewerkstelling en zonder financiën, alsook stelt dat gelet op de boetes die openstaan, zij aangewezen zal zijn op de steun van familie zodat zij en een menswaardig leven kan lijden en haar boetes kan afbetalen, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing hieromtrent werd gemotiveerd dat aangezien de verzoekende partij op jonge leeftijd in België aankwam, het terugkeren naar Portugal of naar een derde land om daar een leven op te bouwen ongetwijfeld aanpassing van haar zal vergen, dat er geen elementen werden voorgelegd waaruit blijkt dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor haar bestaan om haar in Portugal of in een derde land te vestigen, dat zij in alle redelijkheid kan worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben, dat zij er een groot deel van haar leven heeft verbleven en dat zij de taal spreekt, dat zij in het formulier hoorrecht verklaarde dat haar oma en haar ooms in Portugal verblijven, dat het niet onredelijk is te veronderstellen dat op deze familieleden een beroep zou kunnen gedaan worden om haar op weg te helpen en haar eventueel tijdelijk op te vangen, ook al verklaarde zij dat haar oma niet voor haar kan zorgen en dat zij met haar ooms geen contact heeft, dat zij niet noodzakelijkerwijze naar Portugal hoeft terug te keren indien zij elders een recht op verblijf heeft dan wel kan bekomen, dat zij in haar formulier hoorrecht verklaarde dat haar vader in Londen verblijft, dat er thans geen stukken voorliggen waaruit blijkt dat zij reeds een poging ondernam recht op verblijf in het Verenigd Koninkrijk te bekomen en dat haar dit geweigerd werd, dat haar vader haar al dan niet van op afstand kan ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven daar waar zij zich zou vestigen, dat zij contact met haar familieleden, vrienden en kennissen in België kan onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zij haar in Portugal dan wel elders zouden kunnen komen bezoeken, dat zij haar daarnaast ook vanuit België kunnen ondersteunen bij haar herintegratie in Portugal dan wel in een derde land, bijvoorbeeld door middel van financiële steun, dat de werkervaring die zij in België heeft opgedaan alleen maar in haar voordeel kan werken bij het vinden van een job in Portugal of elders, dat zij professioneel muzikant wil worden, wat in Portugal of elders best mogelijk is, dat er geen stukken voorliggen dat zij in Portugal dan wel elders geen job zou kunnen vinden om in haar levensonderhoud te kunnen voorzien en om haar muzikale carrière verder uit te werken. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt aldus duidelijk dat de verzoekende partij de keuze heeft om zich in Portugal of in een derde land te vestigen zodat zij geenszins aannemelijk maakt dat zij naar Portugal wordt teruggestuurd. In zoverre zij de keuze maakt om naar Portugal terug te keren, merkt de Raad op dat uit voornoemde motieven blijkt dat die terugkeer niet *“zonder enig toekomstperspectief en zonder enig familiaal, sociaal en financieel opvangnet”* zal gebeuren of minstens de verzoekende partij dit niet aannemelijk maakt. De verwerende partij heeft

namelijk gemotiveerd omtrent de aanwezigheid van sociale, culturele en familiale banden van de verzoekende partij met Portugal, haar familieleden in Portugal op wie een beroep zou kunnen gedaan worden om haar op weg te helpen en haar eventueel tijdelijk op te vangen, haar beroepsmogelijkheden en de steun die ze van haar vader in Londen en haar familieleden, vrienden en kennissen in België kan krijgen bij haar herintegratie in Portugal. Door enkel voor te houden dat haar terugkeer naar Portugal zonder enig toekomstperspectief en zonder enig familiaal, sociaal en financieel opvangnet zal gebeuren, slaagt de verzoekende partij er niet in voornoemde concrete motieven te weerleggen of te ontkrachten en toont zij evenmin aan dat het foutief of kennelijk onredelijk was van de verwerende partij om te stellen dat er geen elementen werden voorgelegd waaruit blijkt dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor haar bestaan om haar in Portugal of in een derde land te vestigen.

De verzoekende partij stelt verder dat zij compleet vervreemd is van haar grootmoeder die in een getto in Portugal woont en van haar ooms, dat zomaar aannemen dat zij terecht kan bij haar oma, die in de getto woont, en bij haar ooms, dewelke zij in jaren niet meer heeft gezien of gesproken, geen waarborg is dat zij, eens in Portugal, op haar poten terecht zal komen, maar toont daarmee niet aan dat het foutief of kennelijk onredelijk was van de verwerende partij om in de bestreden beslissing te motiveren dat het niet onredelijk is te veronderstellen dat op deze familieleden een beroep zou kunnen gedaan worden om haar op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Immers verhindert de vervreemding en het gebrek aan contact niet dat haar familieleden in Portugal haar bij haar terugkeer op weg zouden kunnen helpen of eventueel tijdelijk zouden kunnen opvangen, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel niet aan. Zelfs indien kan aangenomen worden dat haar grootmoeder en haar ooms haar niet op weg zouden kunnen helpen en haar eventueel tijdelijk zouden kunnen opvangen, blijkt nog uit de motieven van de bestreden beslissing dat de vader van de verzoekende partij haar kan ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven daar waar zij zich zou vestigen, dat zij contact met familieleden, vrienden en kennissen in België kan onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zij haar in Portugal dan wel elders zouden kunnen komen bezoeken, dat zij haar daarnaast ook vanuit België kunnen ondersteunen bij haar herintegratie in Portugal dan wel in een derde land, bijvoorbeeld door middel van financiële steun, dat de verzoekende partij de Portugese taal spreekt en dat de werkervaring die zij in België heeft opgedaan alleen maar in haar voordeel kan werken bij het vinden van een job in Portugal of elders, dat zij professioneel muzikant wil worden, wat in Portugal of elders best mogelijk is, dat er geen stukken voorliggen dat zij in Portugal dan wel elders geen job zou kunnen vinden om in haar levensonderhoud te kunnen voorzien en om haar muzikale carrière verder uit te werken, wat zij overigens ter gelegenheid van haar verzoekschrift geenszins betwist. In de mate dat de verzoekende partij in dit verband stelt dat er geen waarborg is dat zij op haar poten terecht zal komen, toont zij niet aan op grond waarvan de verwerende partij gehouden is dit te waarborgen.

3.11. De Raad stelt vast dat de staatssecretaris in het kader van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven de individuele belangen van de verzoekende partij heeft afgewogen tegen het algemeen belang van de Belgische staat in het handhaven van de openbare orde. Hij heeft daarbij op zorgvuldige wijze alle relevante feiten en omstandigheden betreffende de situatie van de verzoekende partij in overweging genomen, minstens maakt de verzoekende partij ter gelegenheid van haar verzoekschrift het tegendeel niet aannemelijk.

De staatssecretaris heeft deze feiten en omstandigheden kenbaar afgewogen tegen de vaststelling dat er ernstige redenen van openbare orde aanwezig zijn die voortvloeien uit het gedrag van de verzoekende partij, dat een werkelijk, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt. Voornoemde vaststelling wordt door het betoog van de verzoekende partij dat zij fouten heeft begaan maar haar fouten ook wenst recht te zetten en haar verantwoordelijkheid wenst te nemen, dat zij zonder de feiten te minimaliseren wenst op te merken dat de gepleegde feiten niet de zwaarste zijn, niet weerlegt of ontkracht. Met de stelling dat zij haar fouten ook wenst recht te zetten en haar verantwoordelijkheid wenst te nemen lijkt zij erop te wijzen dat zij actueel geen ernstige bedreiging meer vormt. Met een dergelijke loutere bewering toont de verzoekende partij geenszins aan dat de verwerende partij foutief of op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met artikel 8 van het EVRM heeft vastgesteld dat de door haar gepleegde feiten ernstig zijn en voor maatschappelijke overlast zorgen, dat zij handelde uit louter snel geldgewin, zonder zich te bekommeren om de schadelijke gevolgen daarvan voor de individuele gebruiker en voor de maatschappij in zijn geheel, dat haar gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden, dat de vaststelling dat zij meermaals veroordeeld werd voor gelijkaardige feiten erop wijst dat zij geen lessen trok uit eerdere veroordelingen en dat zij de ernst van haar daden niet wenst in te zien, noch

schijnt te begrijpen dat haar gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is, dat uit haar persoonlijk handelen een volgehouden voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren komt waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat zij dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen, dat ook de uitstaande geldboetes een bijkomende motivatie kunnen zijn voor een terugkeer naar het drugsmilieu, dat het bijzonder winstgevend en georganiseerde karakter van de drugshandel wijzen op een reëel en actueel risico voor de openbare orde. Waar zij stelt dat de gepleegde feiten niet de zwaarste zijn, gaat zij voorbij aan het feit dat het *in casu* gaat om drugshandel en een georganiseerd samenwerkingsverband, waarbij de verwerende partij ook wijst op het herhaaldelijk karakter van de feiten en de impact van de feiten op de samenleving. Zij toont niet aan dat de verwerende partij op grond van de door haar aangehaalde elementen betreffende de aard en de ernst van de feiten, de strafmaat, het herhaaldelijk karakter van de feiten en de impact ervan op de maatschappij niet kon oordelen dat de verzoekende partij door haar gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

De Raad acht het niet kennelijk onredelijk dat de staatssecretaris *in casu* een zwaar gewicht toekent aan het gevaar dat de verzoekende partij vormt voor de openbare orde en oordeelt dat de familiale en private belangen van de verzoekende partij niet opwegen tegen de vrijwaring van de openbare orde. De verzoekende partij slaagt er ter gelegenheid van haar verzoekschrift niet in het tegendeel aannemelijk te maken.

De staatssecretaris heeft dan ook op afdoende en deugdelijke wijze gemotiveerd waarom het beëindigen van het verblijfsrecht van de verzoekende partij een noodzakelijke maatregel vormt ter bescherming van de openbare orde en dit met inachtneming van alle door de verzoekende partij aangevoerde omstandigheden.

De verzoekende partij toont met haar betoog niet aan dat de bestreden beslissing niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 8 van het EVRM om met de beslissing tot beëindiging van het verblijf en de inherente terugwijzing naar het land van oorsprong, een legitiem doel na te streven, noodzakelijk in een democratische samenleving.

3.12. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

3.13. In de mate dat de verzoekende partij nog stelt dat zij, wanneer zij in de tijdsvoorwaarden verkeert een aanvraag kan doen voor bepaalde strafuitvoeringsmodaliteiten, dat wanneer zij geen verblijf heeft zij voor bepaalde zaken niet meer in aanmerking zal komen, dat haar verblijf beëindigen en haar terugsturen naar haar thuisland maakt dat zij pas enige modaliteit kan genieten zodra zij in tijdsvoorwaarden verkeert voor een vervroegde invrijheidstelling met oog op uitwijzing naar haar land van herkomst, dat zij wellicht geen uitgangen zal kunnen genieten, geen elektronisch toezicht zal kunnen aanvragen in afwachting van een invrijheidstelling en dat zij vanuit de gevangenis niet zal kunnen werken aan een tewerkstelling, maakt zij geenszins aannemelijk dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing enige rechtsnorm of enig rechtsbeginsel heeft geschonden. De verzoekende partij maakt met haar betoog niet aannemelijk dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing rekening diende te houden met de impact van haar beslissing op eventuele toekomstige strafmodaliteiten. Het betoog van de verzoekende partij is in die zin dan ook niet dienstig.

3.14. Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER